VI. évfolyam. Kis-Czell, 1904. február 14. 7. szám.

Kemenesvidék

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KIS CZELL és VIDÉKE".) Megjelenik minden vasárnap. („KIS-CZELL és VIDÉKE".)

Előfizetési ár:
Egy évre . . 8 kor. Negyedévre . . 2 kor. — fil
Fél évre . . 4 „ Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: Huss Gyula
Helyettes szerkesztő: Dőzsei Feri

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

A vidék színészete.

A vidék színészetének, sanyaru, nyomoruságos állapotáról akarunk ezuttal szólani. Felakarjuk emelni tiltakozó szavunkat ama métely ellen, a mellyel a vidék szinigazgatói elárasztanak bennünket, a mely megfertőzi a romlatlan izlést s amely kiöli lelkünkből a szép, az igaz iránt való lelkesedést. E dohos, penészes légkört egyenesen fővárosunkból plántálják a vidékre; s ott ahol a hazafias érzést, az ideálért való lelkesedést kellene tolmácsolni, — ott az erénytelenség, a durvaság tartja orgiáit.

Nem is szólva arról, hogy semmi önállóság sincs a vidék szinészetének egy nagy és jelentékeny részében; mert sorba veszik azokat a darabokat, melyek a főváros szinpadain szinre kerültek, s azokat sem válogatva, hanem tekintet nélkül a műizlésre, csupán a fővárosban, még pedig az ott rendesen kitünő, műveszi szinvonalon történt előadások hatása után indulva s a hirhedttebbeket veszik pártfogásékba a vidéki szinigazgatók. Ha most tekintetbe vesszük, hogy fővárosunk közönsége csak a pulya, tizenhárompróbás franczia malacz ságokban, vagy a bárgyu szövegü és közismert zenéjü operettekben tud élvezetet találni, hát elképzelhető, hogy milyen repertoirt állitanak össze a főváros kolompjai után induló vidéki szinigazgatók.

Hol van a nemes czél, hol van a kulturmissio, amit a szinpad hivatva volna teljesiteni? Hol találjuk föl a hazafias érzés istápolását, hol érvényesül az igazi magyaros erő, a tőzsgyökeres, zamatos ősi nyelv, a nemzeti érzelem; mikor nyelvünket, Vörösmarty és Zrinyi e kemény, zengzetes, zordonan méltóságos nyelvezete helyett az idegenben tán jólhangzó, de magyarul alig élvezhető sikamlós élczeket kell akarva nem akarva bevennünk.

S ha már fővárosunk közönsége mit sem törődik a magyaros jelleggel és a franczia minta után indul, hát mi ne kövessük őt, maradjunk el messze tőle, nehogy a mi magyaros levegőnket is megrontsa az idegenvilág bakteriumai.

Ne hagyjuk megrontani a vidék izlését, mert ha mi is kötélnek állunk, akkor csak a multunk lesz magyar, akkor nem érdemeljük meg őseink szent nevét.

Még most megmenekedhetünk ettől az áramlattól, de ki tudja, holnap nem lesz-e későn?! Ne hagyjuk magunkat a a főváros által irányitani, mikor érezzük, hogy az igazi magyaros erő ép mi nálunk, itt a vidéken lakozik, ne legyünk rabszolgái mindazoknak az irányoknak, a melyek a fővárosban kelnek szárnyra, mikor tudjuk, hogy ez csak káros befolyással lehet ránk nézve, hanem inkább arra törekedjünk, hogy a színészet terén elért önállóságunk révén mi adjunk irányt a magyar géniusznak.

Ébredjünk egyszer öntudatra és szoritsuk ki azt a sok kártékony elemet, a melynek behatása alatt áll szinművészetünk és teremtsünk magyaros, nemzeti szinművészetet, olyat, a mely a mi egyéniségünkhöz alkalmazko dik s nem olyat, a melyhez egyéniségünket kell átformálnunk, alárendelnünk.

A szinpad: az élet, az eszme birodalma.

Nekünk pedig magyaros életre, nemzeti szinészetre van szükségünk.

TÁRCZA.

A táncrend.

Egy kicsi, ócska keztyü-casette-ben
Szallagok, keztyük, báli riportok,
Levelek, csipkék, száraz virágok,
Névjegyek, kártyák s versek között
Erre akadtam.

— Nézem. Egy táncrend. Foszlik a széle.
Betüje, szine szürke, fakó.
Bársonya selymén piczi fecskéje
Én Uram Isten! szánni való.
Felnyitom: „csárdás, polka — mazurka" ..
S mindenik mellett ott a nevem,
Szélie irás: „Elfelejt ugy is!"
Alatta én, hogy: „Nem feledem!"

Életem czélja s alma Maga.
Husz tavaszomnak rámszakadt első,
Éltető, fényes napsugara!
S látja-e, tudja-e, sejti-e, érzi,
Hogy csak örökre Önt szeretem . . .
És ha majd egyszer eljövök érte,
Kis otthonunkba jön-e velem,
Fog-e rám addig csendesen várni,
Bárha a végzet messze vetett?" . . . .

. . . Menjek-e? Var-e? Elémbe száll-e?
Hol lakik, él-e, — ki lehetett?

Miklós Jenő.

Farsang végén.

A gyorsan futó idő vasfoga megőrölt mindent szaporan. Alighogy beköszöntött a farsang mosolygós vig képével, máris az utolsó órait éli. Itt a kis szürke falukban, ahol az őstermészet igazi téli alvását alussza, ilyenkor egy kissé megélénkül az élet. Hajdanában ugyancsak vig, mulatós farsangok jártak, az volt a valódi ideje a szerelmi érzések összeforrasának. A szüzies menyasszony szivek melege éltette a fagyos világot, el egész odáig, mig meg nem született a női emancziparáczió. Akkor még a kölcsönös szerelmi érzelmek fuzték együvé a házasuló párokat, s ma nap? A telekkönyv. Hogy is mondja egy találós népdal?

Do hiába két szép szemmel [illegible]

És igy tovább. A házasulni való legény és férjhez menő leány szulei mérlegre teszik egymás vagyoni állását, és ha a mérleg összevág, csak ugy engedik megkötni a frigyet. Eltekintve minden benső érzéstől a szerelem dolgában. Igaz ugyan, hogy jó, ha van mit apritni a tejbe, sőt feltétlen lenni kell, igy könnyebben megküzd az ember e vadhullámos élet zugó-bugó hullámaival. És ha még az anyagiakkal kapcsolatban a szivbeli érzelmek is össze olvadnak, hát ott kettős a boldogság. De az ilyen házasság vajmi kevés. Szegény több van mint jó gazda, de a szegénység sem nagy teher ott, ahol a szív szivre talált. A legtöbb házasság azonban erőszakos hozzá verések, szivtépő boldogtalan és áldástalan élet örökös gyötrelmei.

Hogy fenti állitásom igazságát élő példával igazoljam, elmondok itt alább két megtörtént dolgot, amelyek élénken illusztráljak a mai ősz, oktalan és minden érzésében kificzamodott házassági állápotokat.

Itt a róna-mezők fenséges kebelén, ahol a Somlyóhegy emelkedik égmagasságba, csodálatba és bámulatba ejtve az utazót; és mély gondolatokba meritve a „tudóst", van egy kis falu, apró szalma-vityilló házaival, s magas, sugár, bádogos tornyával. Remek, gyönyörü vidék tavasszal és nyár idején, akár egy jól sikerült panoráma kép. De igy télviz idején rideg, egyhangu, disztelen, virágtalan és tárgytalan. Mozdulatlan ólomszürke felho borítja az eget, heteken át nem látni napot, szivet s lelket felviditó fényes napsugarat s a nyomasztó hosszu éjszakákon egy ragyogó fényes csillagot. Az emberek melankólikus érzéssel jarnak-kélnek e kis faluban, daczára annak, hogy farsang ideje van és ilyenkor vigságnak, mulatós hangulatnak kéne lenni. Ime a farsang vége felé közeledik már és a legénység igen tartózkodik magára fuzni a „hymen rózsa-láncait". De a sok legény közül mégis volt egy Gál József nevezetü, aki minden áron családi fészket akart rakni és nem rajta mult, hogy nem rakhatott. Becsületes, józan, emberbecsülő és istent imádó, kötelességtudó, pontos és szorgalmas le-

Berecz Péter
gőzerőre berendezett ruhafestő és vegyi-tisztító intézet **Győr-Ujvároa**, Kossuth L.-utcza 42. (r. a kath. templom udvarában.) — Felvételi üzlet Deák Ferencz-utcza 15. (Kánitz-ház).

Elvállal mindenféle férfi-, női-, gyermek- és egyenruhák, szinházi öltözetek, egyházi ruhanemuek, butorszövetek, himzések, — csipkefüggönyok stb. vegyi tisztitását és festését, ugyszintén egyes foltok eltávolitását **legszolidabb árak** mellett. 5—13

zeti eszmére van szükségünk. Ha lankad a tetterőnk, ha fogyán van bátorságunk, a bizodalmunk; hadd nyilatkozzék meg a költő, az iró a művésszel vállvetve és a mi érzelemvilágunknak megfelelően szóljon a serkentés, a buzditás harsány szózata.

Álljon a szinpad a magyar nyelv, a magyar szellem szolgálatában, a szinész meg legyen apostola, mint hajdanában; nem pedig, mint mostan, a mikor a szinház intézménye vásári komédiává, s thalia papjai szinházi bohóccá züllött.

Ha fővárosunk müizlése, szellemi igénye csak addig terjed, hogy exotikus dolgokat lásson, a melyek két-három órán át izgatják, csiklandozzák különlegességek után vágyódó lelkületüket; ám légyen: de a vidék ne engedjen meg magának ily koczkázatot, elvezetet, ne vigye kisértésbe jóizlését.

Egyáltalán nem érthetjük, hogy miért kell a mi szinigazgatóinknak ily kimondott őszinteséggel fővárosi kollégáik után indulniok. Mert annyi klasszikusunk hever porosodva, a melyek müvekkel, ha sehol, de itt bizton méltányolnának.

Ha végig tekintünk általában a vidéki szinpadok műsorán, elszomorodott szivvel látjuk, hogy hatvan perczentjét az operettek alkotják. Második sorban a franczia vigjátékok állanak s csak ezután következnek azok az alkotások, melyek az igazi magyar érzéstől duzzadnak, a melyeket nemzeties, magyaros munkáknak vallhatunk.

Eddig azt hittük, abban reménykedtünk, hogy a vidéken ez az irány nem harapózhat el, hogy a vidéki magyaros érzésü közönség ellenáll ennek a merényletnek.

Most azonban látjuk, hogy minden bizodalmunk, reményünk hiába való. Szót kell emelnünk ellene. S intjük azokat, kik kezébe szinészetünk vezetése le van téve hogy magyaros érzéssel teljesitsék a reájok bizott fontos missiót; hogy szakitsanak azzal a felkapott iránnyal, mely megrontja irodalmunk s közönségünk izlését, — müérzékét.

Gazda-körök.

A nemzet talapzata a nép. Ősforrása minden nemzeti erőnek. E népnek erősitése: tehát egy a nemzet erősitésével, gyöngülése egy a nemzet gyöngülésével. Azért a közintézmények alkotásánál, az állami, községi és társadalmi funkcziónál mindegyiknél kell, — hogy az a főelv legyen irányadó mennyire emeli a nép erkölcsi és értelmi színvonalát, testi erejét és egészségét és anyagi helyzetét. Minden funkcziónak tehát teljes hatóerejével oda kell törekednie, hogy vagyonilag jól situált, egészséges értelmes és tiszta erkölcsü népet teremtsen.

Örvendetes jelenség, hogy néhány év óta ez a fontos nemzeti élv kezd jobban és jobban meggyökeresedni a köztudatban. A kis ember védelme és istápolása egyre jobaan uralkodóvá válik. Azonban ez korántsem elég. Kell hogy ez az elv ne csak teóriában éljen, hanem a valóságban is éreztesse üdvös hatását a nép közt.

Ez pedig fontos társadalmi kötelességeket ró a nép vezetőire: a papokra, a tanitókra, a jegyzőkre és minden intelligens emberre. Ezeknek kell odaállaniok a nép mellé, ezeknek kell a nép érdekeit melegen istápolniok, másrészről pedig megvédeniök minden olyan eszmének hatásától és befogadásától, amely a nép egészséges, józan felfogását megmételyezné s helyzetét csak sulyosabbá tenne.

Hogy ebbeli hazafiui és emberbaráti szerepet minél hivebben betölthessék, kell olyan szervezetről gondoskodniok, amely az érintkezésre alkalmat nyujt s ezt könnyüvé teszi. Önként kinálkozik erre a gazdasági olvasókörök eszméje. Most ugy vagyunk, hogy a falu felnőtt népe számára nincs sehol egy-egy hely, ahol a hosszu, munka nélkül való télen összegyülekezhetnének azért, hogy az időt hasznosan, kellemesen és minden költség nélkül eltölthesse. Az unalom, a munkahiány azután olyan helyekre üzi, ahol könnyen pusztul az egészség, az erkölcs és a vagyon. Mily sok fontos érdekeket megóvna és mily üdvös hatást gyakorolna népünkre, ha e helyett ebben a gazda-olvasókörben tölthetné üres idejét, szellemi vezetőinek körében és hatása alatt.

Ez a kör amellett szolgálná az önképzésnek ma már oly fontos czéljait is. Rendezhetne vasárnaponkint sőt egyes köznapok estéin is felolvasásokat, amelyek majd oktató, majd szórakoztató tartalmuak volnának. Egyszer a szivhez, máskor az észhez szólanának az arra hivatottak. Anyag van bőven. A gazdaság oly tágkörü és napról napra oly értékes vivmányokat szül, hogy folytonosan szolgáltat anyagot. Emellett a kis ember élete, viszonyai, lakása, egészségügye, fontos közgazdasági törvények ismertetése mind hasznos tárgygyal látnák el a felolvasásra vállalkozó intelligens elemeket. A nép pedig lassan lassan beleélné magát, megszokná, megszeretné s először talán puszta kiváncsiságból, később belső szükség erejétől sarkalva fölkeresné a maga barátságos kis körét s ebben nem csupán szórakozás, hanem életreható fontos ismeretekkel is gazdagodnék.

És ez az érintkezés leolvasztaná azt a jégkérget, amely a nép és az úri osztály közé rideg választófalakat emel. A nép igy magasabb nézőpontra emelkednék s föltámadna lelkében az a tudat, hogy az egész társadalom tulajdonképen oly gépezet, a melynek minden egyes alkotó része fontos szerepet tölt be, egymásra van utalva s egyiknek működése a másiknak nem ellentéte, hanem kiegészitője.

Egyéb előnyei is volnának ezeknek a gazdasági olvasóköröknek. Meggyökereztetnék népünkben a szövetkezet, a társulás, az egyesülés eszméjét s a nép meggyőződnék ennek üdvösséges voltáról. Ha pedig ez az eszme lelkében megfogant s abban meggyökerezett, ugy sokkal könnyebben meg lehetne alakitani azokat a társulatokat, amelyek a kis ember életében mahonap nélkülözhetetlenek lesznek s amelyek nélkül szomoru pusztulás vár rájok.

Es ha már éreznék az egyesülés vonzó erejét, ugy tomegesebben sorakoznának egyes vidékek gazdakörének kebelébe is; tennék ezt pedig annál szivesebben, mert az efajta körök a csekély tagdijat valóban

---

gény: a garnizont is kiszolgalta. Ez a legény kiszemelt magának feleségül a faluban egy viruló szépségü hajadon leányt, aki érzelmeit viszonozta is. A leány szülei a legény személyével s józan magaviseletével meg voltak elégedve, de a legény szegény volt. Nem adtak neki a leányt. Pedig a rokonok és a jó barátok megmozgattak minden követ, de mindez hiába volt. a szülék hajthatatlanok maradtak. És a szép Teréz szerelmi bánata mérhetetlen volt: szemlátomást hervadt, mint az ősz virága. És midőn édes szülei látták leányuk napról-napra való hervadását, elvitték távoli rokonaikhoz tovább hervadni, és feledni. A legény pedig lemondva a családalapitásról, félre vonulva azt hajtogatja, hogy nem nősül meg.

A másik történet pedig ez:

A faluban talán valamennyi leány bánatánál nagyobb volt egy hajnalhamvas szőke szép leánynak, Varga Juliskának a bánata. Ő a kis félredugott falu legszebb gyöngye, legékesebb virága. Maga egy megtestesült sóhaj! Csak ugy libeglebeg, mint egy szál liliom. Hogy a mellette el haladó emberek fájó érzéssel néznek utána. És találgatják, hogy mi lelhette, miféle bánata lehet ez angyalok képmásának, hogy ugy hervad? Végre is nyilt titok lett a bánata. A szép Juliskának nem jutott Fortuna szekeréből semmi gazdagság. Az alkotó őstermészet felruházta bájjal, szépséggel, mint a mezők liliomát, de — szük markával — a pénzt, a gazdagságot megvonta tőle. Hej, pedig ebben a bukfenczeket hányó, komisz, sánta világban a kapzsi emberiség folyton csak a pénz, s a vagyon után kapkod. Igy, ha nincs hozomány, maradhat a lány a késő hervadásnak, ha mindjárt még olyan szép is De azért Juliskának akadt mégis udvarlója. Egy nyalka legény, Magyar Pali szeretett bele. Persze ő is szegény volt. és hogy Julist elvehesse s puha meleg családi fészket rakhassan, pénzt szerezni elment Amerikába. Ez az elválás kinja epeszti a szép Julis szerelmes szivét. Ismerőseitől szemlesütve váltig kérdezi, tudakozva, hogy merre is lehet az a hires Amerika? Igaz-e, hogy ott pénzeső esik? Es a meggazdagodás kevés idő kérdése? És mikor beszélnek neki a tengerről s a rajta való veszélyes utazásról, Julis még bánatosabb lesz. Mert hátha . . . hátha.

Mulnak s változnak a napok, mig egy napon futó tüzként terjed el a faluban a vészhir, hogy a tengeren három hajó elsüllyedt. A tisztelendő urhoz jött a hir az egyik pesti ujságban Meghallja ezt a szép Juliska is, kifejezhetetlen mély fájdalmas érzések dagasztják szüzies ifju kebelét. Szivének egyetlen tárgyára, szerelmes vőlegényére gondolva. Igy nőttek a napok hetekké hónapokká, mig végre megjött az atyafisághoz Magyar Pali levele, hogy hajója, amelyen utazott, szerencsésen kikötött New Yorkba. Ez a drága hir balzsamot cseppentett a szép Juliska szivének sajgó sebére. A reménység gyógyitó balzsama, hogy kedvese a kivánt czélhoz ért.

Ha van éles tőre a földi életnek, mely a szíveket át és át járja; van rá gyógyitó balzsam is.

Juliska árva leány, édes szülei még bölcsőbeli csecsemő korában elhaltak. Egy nagynénje emelte föl példás erkölcsökben, tisztaságban és munkás szorgalomban. Vagyon nem maradt reá, de a teremtő jó isten remekelt benne. Mert akármely festőművésznek, — mikor a női szépséget illusztrálja — modelt ülhetne. A megcsontosodott csökönyös falusi ész sóvár fantaziával szemléli e szép leányt, csak azt hánytorgatja: „Kár, hogy ennek a szép leánynak nincs sok pénze!“

Tehát odavedelett a világ, hogy a leányt, — még ha szép is — csak hozományával veszik el.

Ez a farsang szomoru képe.

Igy üli a „realizmus“ romboló torát az idealizmus felett. Lehet, hogy nemsokára oda fejlődik ez az eszeveszett, megbomlott világ, hogy ami szép, ami meleg érzés van: az mind csak puszta hideg fogalom lesz.

Végig süvit az északi szél a fagyos föld felett, a farsang bucsuzójául rémséges dalt dudorász. Mire elhangzanak e rémséges dal akkordjai, addigra Karnevál, a farsangi herczeg ő kegyelmessége is tova szállt.

Németh Gyula.

viszontszolgálattal fizetik vissza tagjaiknak.

Ezek a falusi olvasó és járásbeli gazdakörök párosulva a különfele gazdasági és hitelszövetkezetekkel, olyan szervezetbe vonnák össze a kisgazdákat, amelyek kiemelnék egyedüliségéből s képessé tennék arra, hogy egymást kölcsönösen támogatva megküzdhessen a modern élet egyre szövevényesebb és súlyosabb viszonyaival; hogy megerősödjék anyagilag s ekként rendezett anyagi viszonyok közé jutva, csak ugyan az legyen, aminek lennie kell: a magyar nemzetnek szilárd és megeönthetlen alapja.

Hogy ezt elérhessük, szükséges, hogy a nép vezetőinek lelkében égő szeretet lobogjon a nép iránt s e szeretet által lelkesítve, önzetlen buzgalommal, lankadatlan kitartással munkálkodjanak a nép érdekében, ennek javára, üdvére, boldogulására.

X. X.

HIREK.

— **A városházából.** A városi képviselőtestület hétfőn, február 8-án ülést tartott Pálovics József elnöklete mellett. **Az ülésen a vásárjog haszonbéri szerződése tárgyában intézkedtek és intézkedés történt a dömölki utczák világitására és a csatolt városrész éjjeli őrségére vonatkozólag is.**

— **Hangverseny és bál.** A kisczelli férfidaloskör mult szombaton, február 6-án tartotta meg hangversenyes tánczmulatságát, a mely fényesen sikerült. Derék dalosaink párját ritkító élvezetes estét szereztek városunk műpártoló közönségének. Első sorban kötelességünk kiemelni ama szép, szabatos éneket, a mit a vendégszereplésre meghivott szombathelyi dalosok produkáltak, különösen az „Esti csillag"-gal. Meglátszott minden ütenyen a hanganyag térsége, s művészies vezetés. A közönség halas, zajos tapssal jutalmazta meg a derék szombathelyi dalosokat, a kik a műsoron kivül előadott „Balatoni nóták"-kal is nagy hatást keltettek. A hangversenyben a szombathelyi dalosok két önálló darabbal vettek részt. Az énekkart Kreutterer Antal vezényelte. — A helybeli közreműködők valamennyien jól megoldották nehéz föladatukat. Gönye Irén czimbalmon játszotta igen kedvesen Gaálnak „Merengés Dankó Pista dalai felett" czimü ábrándját, a melyhez a teljesen szabályos zongorakiséretet Stettka Ilona adta. A műsor legkedvesebb pontja a „Virág szimfonia" volt, melyet Bakonyi Riza (nefelejts), Gayer Mariska (akácz), Horváth Irma (pipacs), Jakab Miczuska (vadrózsa), Neuhauszer Erzsike (katarózsa) és Stettka Berta (szegfü) adtak elő különböző eredeti hangszereken. Egy egész kis zenekar volt ez, egyik hölgy gyerektrombitát fujt, a másik apró vadásszkürtöt harsogtatott, volt a ki dobolt a kakuk madarat utánzó sipnak is akadt még a triángli is bele szólt a harmoniába. Az egész dolog roppant kedves és ötletes volt. A betanitás Neuhauszer Imréné nehéz munkája volt, a ki az egész bájos zenekart zongorán kisérte. A hegedüszólamot Barabás Ernő játszotta. A zenei produkcziónak óriási hatása volt. Maga a zenei ötlet is igen sikerült, s hozzá még a bájos előadók, a kiknek mindegyike ugy volt öltözve, a milyen virágot személyesitett, tökéletessé tették a sikert. Gyakran megujuló, hatalmas taps jutalmasta a kedves zenészeket. A siker hatása alatt a szimfónia utolsó részét meg is ismételték. — Helybeli dalosaink is szépen megállták a helyüket. A rendezés körül Szentirmay Elemértől és Bartalos Istvántól igen csinos népdalokat adtak elő, nagyon szép sikerrel. Hozzájuk az a szavunk, hogy a megkezdett ston csak *tiszta* — Hangverseny után a fiatalság táncra perdült és járta reggel 6 óráig. Az első negyest 52 pár tanczolta, a másodikat 46 pár. A zsufolásig megtelett termekben nem volt módunkban az összes jelenlevők neveit feljegyezhetni. Ott voltak:

A s s z o n y o k: Bakonyi Józsefné, Balassits Lajosné, Barabás Ernőné, Bárdossy Imréné (F.-Mesteri), Bárdossy Sándorné, Bisitzky Ödönné, Bleiler Pálné, Buxbaum Samuné, Czencz Mihályné (O.-Asszonyfa), Fábián Dezsőné, dr. Géfin Lajosné, Gonye Jánosné, Horváth Józsefné, dr. Hetthéssy Elekné, dr. Havassy Béláné, Halász Béláné (Beled), Huchthausen Edéné, Jakab Bódogné, Kelemen Tivadarné, Kamondy Ferenczné, Kondor Lajosné (Sümeg), Klaszek Istvánné, Kovács Józsefné, Lóránth Gyuláné, Lichtenstein Arnoldné, Molnár Sándorné, Moór Gyuláné Nagy Józsefné, Neuhauszor Imréné, dr. Pletnits Ferenczné, id. Reich Imréné, ifj. Reich Imréné, Rozenheim Ferenczné, Simon Sándorné, Stettka Péterné, Szabó Józsefné, Szalay Józsefné, Szeiler Antalné, id. Tory Györgyné, ifj. Tory Györgyné, Tóth Péterné (Beled), Tóth Istvánné, dr. Udránszky Sándorné, Zsigmond Istvánné.

L e á n y o k: Bakonyi Riza, Balassits Margit (Sümeg), Bisitzky Aranka és Janka, Fábián Irén, Gayor Mariska, Gönye Irén, Horváth Irma, Hindler Erzsike (Cseszneki), Halzl Irma, Jakab Erzsike és Mucza, Károlyi Emma Sümeg, Kamondy Erzsi Sárvár, Lóránth Margit, Mandly Anna Duka, Molnár Margit, Nagy Katinka, Nagy Erzsike, Nagy Gizella, Nagy Sári, Neuhauszer Erzsike, Pletnits Gita, Seidl Luiza, Rozenheim Katinka, Simon Mariska, Stettka Margit, Ilona, Berta, Sturm Katicza, Szalay Erzsike, Szapper Aranka, Szeiler Mili, Tory Milike, Tóth Ilonka Beled, Waigandt Annus Szombathely.

— **A közigazgatási bizottság ülése.** A vármegye közigazgatási bizottsága e hó 10-én d. e. Reiszig Ede főispan elnöklésével ülést tartott. A napirend első pontja az alispan jelentése volt a vármegye közigazgatási állapotáról. A jelentés szerint a közigazgatás összes szervei kifogástalanul működnek és igy a közigazgatás állapota kielégitő. — Hvozdovits Antal főmérnök a jelen évi utburkolasok tervezetét és költségvetését terjesztette be. A közutak dolgában élénk vita fejlődött ki. A vármegye közutjai legnagyobb részben oly rosszak, hogy sürgős javitásokra van szükség. A bizottság ezek után még több kisebb jelentőségü tolebbezést intézett el.

— **Uj városi képviselők.** A mult héten megválasztott uj képviselőtestületi tagok névsora a következő:

Rendes tagok: Stetka Péter, Szalay József, Szabó Imre, Bisiczky Ödön, Tory György, dr. Hetthéssy Elek, Saller József, dr. Kiraly János, Szalay János, László Ferencz, Bardossy Sándor, Raffel Mihály, Fábián Dezső, Weisz Kálmán, dr. Deutsch Sándor, Németh Károly, rendes tagok.

Póttagok: dr. Scheiber Zsigmond, Szabó József, Mészáros János, id. Reich Imre.

A *virilisek*, a kik a legtöbb adófizetés jogán a város képviselőtestületében részt vesznek, a következők:

Wagner Lőriucz, dr. Porkoláb Mihály, Travnik Gyula (Kemenesaljai takarék), Berzsenyi Dezső, dr. Pletnits Ferencz, Remete Dénes, dr. Berzsenyi Dezső, dr. Brunner Ferencz, Alstedter József, Szőgyény-Marich Ferencz, Gombas Sándor, Balassa Jenő, Nagy József, Berger Aladár (Löwenstein czégtől).

Póttagok: Pick Miksa, Radó Dénes, Landherr József, Frisch Gusztáv.

A városi tisztviselőkarnal egyelőre változás nem lesz; értesülésünk szerint azonban néhány képviselőtestületi tag kérvényt adott be a vármegye alispanjához uj bíróválasztás elrendelése végett.

És most, midőn visszapillantást vetünk a mult héten lezajlott választásokra: az uj város atyakat arra kérjük, hogy a milyen heves, erős, kitartó buzgalommal igyekeztek a városi képviselőtestületbe bejutni: azonképpen ezután, a jövőben is heves, erős, kitartó buzgalommal vegyenek részt a város minden közügyének intézésében. Mivelhogy valamiképpen ugy áll a dolog, hogy a választások közben erősen lobog a lelkesedés tüze: hanem aztán ez a tüz a választások után hamar lelohad, különösen akkor, amidőn a közérdek, — a közjó nehéz munkájának az órája üt.

— **Kávéházi hangverseny.** A héten a Központi kávéhazban néhány estén át müreczitátori előadást tartott Szombati II Nándor népszinmü és operett-baritonista és Somogyi Etelka. — A változatos müsort nagyszámu közönség hallgatta végig.

— **A szabadelvüpárt ülése.** A kisczelli szabadelvüpárt végrehajtóbizottsága ma, vasárnap délután 2 órakor ülést tart a Korona-szállóban.

— **Tánczmulatság.** A jánosházai polgári kör ma, vasarnap, február 14-én a Korona-vendéglőben levő saját helyiségében könyvtára javára zártkörü tánczmulatságot rendez. Kezdete este 8 órakor.

— **Színészet.** A Kemenesaljai pénztársaság e hó 6-án tartotta meg XIV. évi rendes közgyülését, a melyen előterjesztett javaslatokat és leirásokat egyhangulag elfogadták. Az évi tiszta nyereség a leirások után 2160 K 90 f. a tavalyi 5008 K. 11 f.-rel szemben. A szakemberek, a részvényesek és a nagybetevők általános megelégedettségét hisszük tolmácsolni, a mikor ezen intézet szolid és reális vezetését a nagy közönség figyelmébe ajánljuk. — Az intézet betétállománya 36018 koronával, a váltó állomány 35935 koronával emelkedett. A korábbi évek merlegeiben a kamatok mint vagyon szerepeltek. A jelen évi mérleg szerint a mérleg javára összes hátralékos váltó és jelzálog és viszleszámitolt váltó kamatai 1958 K 90 f. rugnak mig az előre fizetett váltó és jelzálog kamatok a betét % adóval együtt 3648 K 28 f. lettek terherként felvéve, a mi által 1689 K 38 f. mint az átmeneti %-ok különbözete lett a mérleg terhére felvéve. A jelen évi osztalék 5% vagyis 5 korona. Tekintettel ama körülményre, hogy a kemenesaljai takarékpénztár az összes kihelyezések után olcsóbb kamatot szed, mint a korábbi években, ennek következtében az eddigi négy éves heti betéti üzletágát is reformálta, miáltal a kisebb kölcsönkéroknek nagy előnyt nyujt. Ezen üzletág szabályzata is módosittatott, ugy hogy a korona egyleti üzletág 2 évi cziklusra alakittatott át, ugy hogy a korona egyleti betévők 104 héten át befizetett 104 koronájukért a második év végén kamatokkal együtt 109 koronát kapnak, ami 5%-os gyümölcsöztetésnek felel meg. — Az ily korona-egyleti betétek legelőnyösebb módozatok mellett, hetenkint visszafizetendő 7½%-os kamatra kaphatnak kölcsönt, ami különösen az iparosok és kereskedőknek nagyon előnyös.

Az igazgatósági és felügyelőbizottsági tagok a következők: *Igazgatóság*. Pálinkás Géza elnök, dr. Balassa Jenő, Heimler Adolf, Günsberger Ignácz, Kisfaludy Kálmán, Nagy Pál, Tompa Sándor, Szabó József és Udvary Jenő igazgatósági tagok. *Felügyelőbizottság*. Nagy József elnök, Imre József, Fülöp Lajos, Raffel Dénes.

Szerkesztői üzenetek.

— **48-asok.** A vönöczki „fényes ebédre", amelyet dr. Miskolczy Imre e hó 9-én, szerdán adott, partkülömbség nélkül meg volt hiva a vármegye intelligenciája és a társadalom sok számottevő tagja; az ebéden részt vett a vármegye intelligenciája sorában a főispán és az alispán is: — hivatalosak voltak az ebédre a kisczelli 48-as függetlenségi párt kiválóságai is, akik közül azonban az ebéden senki sem jelent meg. A politikai izü és szinezetü vönöczki társas összejövetelt megelőzőleg a kisczelli 48-as függetlenségi párt végrehajtóbizottsága előértekezletet tartott; s legközelebb, ha a politikai viszonyok ugy alakulnak, a végrehajtóbizottság rendes ülést is tart.

330—1904. tkv.

Árverési hirdetmény kivonata.

A Vönöczk községi hitelszövetkezet végrehajtatónak Schieffer Jánosné Wolmuth Rozália alsóségi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a tkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 100 korona tőke követelés és ennek 1902. évi szeptember hó 21. napjától járó 7% rendes, 7½% késedelmi kamatai 31 korona 40 fillér perbeli költség, továbbá 3400 kor. tőke, ennek 1900. október 5-től 7% kamatai, 90 kor. 20 f. perbeli, 37 kor. 60 f. végrehajtási már megállapitott, valamint jelenlegi 42 kor. 60 f. és a még felmerülendő költségeknek kielégitése végett az 1881 60 tcz. 144 §-a alapján és a 146 §-a értelmében a kisczelli kir. jbiróság területén levő a ságl 1134 sz. tjkvben A I 1406/c/1/0/2 — az 1406/a/2/b/2 hrszámok alatt foglalt, 201 számu házas ingatlanra 2841 korona kikiáltási árban elrendeli.

Az árverés megtartására határidőül *1904. évi április hó 15. napjának* délelőtti 9 órája a tkvi hatóság irodájába (1. em. 8. ajtó) tüzetik ki.

A venni szándékozok tartoznak a kikiáltási 10%-át bánatpénz fejében a birói kikuldött kezéhez letenni.

A vételár és ennek az árverés napjától számitandó 5% kamatai három hó alatt, az első árverés napjától számitott 30, a második 60, a harmadik 90 nap alatt fizetendők le.

Az árverési feltételek alulirt tkvi hatóság és Alsóságh kozsegházánál tekinthetők meg.

Kir. jbiróság, mint tkönyvi hatóság Kisczell, 1904. évi jan. 26-án

Udránszky, kir. albiró

Üzlet-megnyitás.

hogy
rány-vendéglő átelleneben

hentes-üzletet

nyitottam, ahol naponként mindenféle friss hentesáru, (élelmiszer) és disznóhus kapható.

Kérem a t. közönség szives pártfogását, amit ugy az árak mint a kiszolgálás tekintetében igyekezem kiérdemelni.

— Tisztelettel

Simon Kálmán

hentes.

3—5

Haszonbéri hirdetmény.

Czelldömölk (Kis Czell) nagyközség részéről ezennel közhirré tétetik, miszerint Czelldömölk (Kis Czell) nagyközség tulajdonát képező helypénz szedési jog 3 évre s pedig 1904 április hó 1-től 1907. év március hó 31-éig terjedő időre nyilvános árverésen

1904. február hó 26-án d. u. 2 órakor

Czelldömölk (Kis-Czell) nagyközség tanácstermében a legtöbbet igérőnek bérbe adatik.

Kikiáltási ár 5105 korona, bánatpénz 20% teendő le.

Arverési feltételek a hivatalos órák alatt a jegyzői irodában megtekinthetők.

Czelldömölk, 1904. február hó 9-én.

Lóránth Gyula, jegyzo. **Pálovits József,** vbiro.

Üzletvezető.

A magyar gencsi fogyasztási szövetkezet vegyeskereskedésénél az

üzletvezetői állás

üresedésbe jövén: ezen állásra egy szolid, tisztességes előéletü, — óvadékképes — egyén keresletik.

Közelebbi felvilágositás az igazgatóságnál nyerhető.

Magyar-Gencs, 1904. febr. 9-én.

Szabó Antal

1—2 szöv. igazg.

Meghivás.

A Vönöczk községi hitelszövetkezet, 1904. évi február hó 28-án délután ½4 órakor a szövetkezet pénztárhelyiségében

rendes közgyülést

tart, melyre a tagok az alapszabályok értelmében meghivatnak.

NAPIREND:

1. Mult évi üzleteredményről szóló jelentés tárgyalása.
2. Zárszámadások megvizsgálása, a felmentvény megadása.
3. Netaláni inditványok.

1903. évi deczember hó 31-én a tagok száma 307, üzlet részek száma 1289. Az év folyamán belépett 2 tag 2 üzletrésszel, kilépett 1 tag 2 üzletrésszel.

A felügyelő bizottság által megvizsgált évi mérleg a szövetkezet helyiségében kifüggesztetett, s mindenki által megtekinthető.

Kelt Vönöczkön, 1904. február 5-én.

Az igazgatóság.

Eladó ház:

AJKA községben

a legélénkebb forgalmu utczán, ELADÓ egy szállodának, vendéglőnek, vagy bármi féle üzletnek megfelelő **nagy ház.** — terjedelmes belsőséggel együtt.

Venni szándékozóknak bővebb értesitést ad

2—3 **a kiadóhivatal.**

BRÁZAY FÉLE SÓSBORSZESZ

NAGY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
KIS - ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLATI UTASITÁS MINDEN ÜVEGHEZ MELLÉKELVE VAN!

A masszához legalkalmasabb szesz a sósborszesz, melylyel a testet bedörzsöljük s a mi a testrészeket üdékké teszi. — A legegészségesebb embernek is javára szolgál, ha reggelenként ezzel a kenverékkel **önlögeti** száját. — Aki higitott sósborszeszszel tisztitja fogát, annak mindig szagtalan lesz a szája, a **fogakat** és **inyt** egészen tisztán tartja s a romlástól megóvja.

A BRÁZAY-féle

SÓSBORSZESZ

ugy a fej bőrét, mint a hajat a gombacsirától tisztitja s ezzel elejét veszszük a **hajhullásra** vezető korpásodásnak. — Mint **izomerősitő szer** is kitünő hatásu a „**Brázay**-féle **sósborszesz**". Nyomban eloszlik a legnehezebb fáradság is, ha erős testmozgás után bedörzsöljük magunkat tetőtől-talpig sószborszeszszel.

Nagy üveg . . . ára 2 korona!
Kis üveg . . . . ára 1 korona.

Vágott tüzfa és kőszén eladás.

Van szerencsém a t. közönségnek becses tudomására adni, hogy Kis Czellben a Sághi-utczában a „Kemenesaljai Takarékpénztár" mellett évek óta fennálló, füszer és lisztkereskedésemben

elsórendü ajkai szenet és száraz vágott fát

kitünő minőségben árusitok.

A szénnek méterm. 80 kr.

Waggon árunál 10 frt engedmeny.

Ivanecz[illegible] kő

kilogramm 75 kr.

Apró vágott fa méterm. 1 frt

házhoz szállitva!

Becses figyelmébe ajánlom egyuttal kitünő izü házikenyeremet kilónkint 9 kr.ért.

A n. é. közönség szives megrendelését kérve maradtam

Kaufmann Henrik

9—10 kereskedő.

Uj szabóüzlet.

A t. közönség szives tudomására hozom, hogy *Kis-Czellben*, Kossuth Lajos utcza, Silbersdorf házban

uj férfiszabóüzletet

rendeztem be és azt 1904. február 1-sö napján megnyitottam.

Midőn ezt a t. közönségnek ezuttal tudomására hozom, egyuttal már előre igérem azt is, hogy minden megrendelést pontosan, kifogástalanul teljesitek. Elvállalok minden szakmámba vágó megrendelést; elvállalom a legfinomabb uri öltözetek készitését is a legujabb divat szerint.

Olcsón, szépen és gyorsan fogok dolgozni és mindenképpen azon törekedem, hogy a t. közönség szives pártfogását kierdemeljem.

Tisztelettel

Szabó Sándor

2—3 férfiszabó,

Tüzifa és kőszén eladás.

A közeledő téli idényre való tekintettel bátorkodom Kis-Czell és vidéke n. é. közönségének b. figyelmét dusan felszerelt

tüzifa és köszén

raktáromra felhivni.

Raktáron tartok kitünő minőségü, első rendü száraz *tüzifát*, valamint *ajkai*, *poroszt*, *tatai brikett* és első rendü *wiesi* szenet.

Áraim mérsékeltek s bárkivel szemben versenyképesek.

A n. é. közönség szives megrendelését kérve maradtam

13—13 tisztelettel:

Altstädter József

tüzifa és szénraktára KIS-CZELL.

3840—1903. tkvi sz.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Frisch Kálmán ostffiasszonyfai lakos végrehajtatónak Horváth Pál ostffiasszonyfai lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a tkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 154 kor. 60 fi. tőkekövetelés és ennek 1903 évi januárhó 1. napjától járó 5% kamatai, 60 kor. perbeli, 15 kor. 60 f. végrehajtási már megállapitott, valamint jelenlegi 15 kor. 60 f. és a még felmerülendő költségeknek kielégitése végett az 1881 LX tcz. 144 §-a alapján és a 146 §-a értelmében a kisczelli kir. jbiróság területén levő az ostffiasszonyfai 968 sz. tjkvben A + 815 hrsz. alatt foglalt ingatlanból Horváth Pál ¹/₄ rész jutalékára, illetve az 1881. 60 tcz. 156 §-ának a 1 pontja értelmében az egészre 208 kor., az ostffiasszonyfai 884 sz tjkvben A †. 642 hrsz. alatt foglalt ingatlanból Horváth Pál ¹/₈ jutalékára, illetve az 1881. 60 tcz. 156 §-ának a pontja értelmében az egészre 438 kor., az A †638 hrsz. alatt foglalt ingatlanból Horváth Pál ¹/₈ jutalékára, illetve az 1881. 60. tcz. 135 kor.

Az árverés megtartására határnapul 1904. évi [illegible] délelőtti 9 óráját Ostffiasszonyfa községházához kitüzi.

A venni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10 %-át bánatpénz fejében a birói kiküldött kezéhez letenni.

A vételár és ennek az árverés napjától számitandó 5% kamatai három hó alatt, az első árverés napjától 30, a második 60, a harmadik 90 nap alatt fizetendő le.

Az árverési feltételek alulirott tkönyvi hatóság s O.-Asszonyfaközség elöljáróságánál tekinthetők meg.

Kir. Telekkönyvi hivatal Kis-czellben 1903. decz. 16.

Udránszky kir. albiró.

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben. 1904.